

14 Ιουλίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

· · · · ·

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ,

Καθ'ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 723/85, 850/85)

-
- 5 Συμβούλιο Αμπελουργικών Προϊόντων — Διορισμοί — Προσόντα —
Σχέδιο Υπηρεσίας — Θέμα μετά την απόφαση ότι το σχολικό απολυτή-
ριο ενδιαφερομένου προσώπου δεν ήταν γνήσιο — Εφόσον τέτοιο θέμα
δεν είχε εγερθεί προ της λήψεως της αποφάσεως, δεν υπήρχε, εν όψει του
τεκμηρίου της νομιμότητας, υποχρέωση για έρευνα.
- 10 Τεκμήριο νομιμότητας — Διορισμοί — Προσόντα — Σχέδιο Υπηρεσίας —
Θέμα μετά την απόφαση ότι το σχολικό απολυτήριο ενδιαφερομένου
προσώπου δεν ήταν γνήσιο — Εφόσον τέτοιο θέμα δεν είχαν εγερθεί προ
της λήψεως της αποφάσεως, δεν υπήρχε, εν όψει του τεκμηρίου, υπο-
χρέωση για έρευνα.
- 15 Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου — Δέουσα έρευνα — Κατά πόσο
το αρμόδιο όργανο μπορεί να ζητήσει απόψεις άλλου οργάνου προς τον
σκοπό σχηματισμού γνώμης — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα.
- 20 Συμβούλιο Αμπελουργικών Προϊόντων — Διορισμοί — Παράλειψη
συντάξεως εμπιστευτικών εκθέσεων κατά παράβαση σχετικού κανονι-
σμού — Εφόσον κατά τον χρόνο της επιδικίου αποφάσεως δεν υπήρχαν
εκθέσεις, εξ ανάγκης δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη.
- Συμβούλιο Αμπελουργικών Προϊόντων — Διορισμοί — Συνεντεύξεις —
Εντυπώσεις — Βαρύτητα — Δεν είναι απαραίτητη η καταγραφή των

χωριστών εντυπώσεων εκάστου μέλους συλλογικού οργάνου — Μεσολάβηση 4 μηνών μεταξύ συνεντεύξεων και τελικής αποφάσεως — Εν όψει των περιστάσεων και του αριθμού των υποψηφίων ο χρόνος δεν ήταν τέτοιος, ώστε να αλλοιώσει τις εντυπώσεις.

5

Συμβούλιο Αμπελοουργικών Προϊόντων — Διορισμοί — Ο Περί Ρυθμίσεως Ελέγχου της Βιομηχανίας Αμπελοουργικών Προϊόντων Νόμος 1965 (Ν.52/65), άρθρο 5(θ) " ... να διορίζει τη εγκρίσει του Υπουργικού Συμβουλίου" — Δεν απαιτείται χωριστή έγκριση για κάθε άτομο, που διορίζεται, εφόσον ήδη το Υπουργικό Συμβούλιον είχε εγκρίνει την δημιουργία των θέσεων και την μισθοδοσία αυτών.

10

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως των Αιτούντων κατά του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Επόπτη Γ απορρίφθηκαν με βάση τις νομικές αρχές, που προκύπτουν από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα και τα γεγονότα της παρούσης υποθέσεως. Το θέμα για τα προσόντα ενός των ενδιαφερομένων μερών προέκυψε μετά από επιστολήν του Υπουργείου Παιδείας ότι το όνομά του δεν ήταν στο μηρώο των μαθητών της έκτης τάξεως της ιδιωτικής σχολής, της οποίας εφέρετο ότι είχε απολυτήριο, το οποίο και υπήρχε στον φάκελό του. Η επιστολή εστάλη με την λήψη της επίδικου αποφάσεως. Εξάλλου, το ζήτημα, με το οποίο ασχολείται το τρίτο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα, προέκυψε από το ότι για τα προσόντα των υποψηφίων έρευνα διεξήγαγεν Λειτουργός της Υπηρεσίας Προσωπικού και Λειτουργός του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας. Τα συμπεράσματά τους ετέθησαν ενώπιον του Συμβουλίου. Σημειωτέον τέλος ότι όλοι οι υποψήφιοι ήσαν ήδη υπάλληλοι του Συμβουλίου.

15

20

25

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορρίπτονται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Μαρκίδης ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 1393,

35

Αβραάμ ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 2321,

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Ποτούδη και Άλλων (1987) 3 Α.Α.Δ. 1591,

40

Theofillides and Others ν. Republic (1989) 3 C.L.R. 513,

Ανδρονίκου ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 1237.

Προσφυγές.

5 Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων να προάξει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση του Επόπτη "Γ" αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

10

Α. Αναστασιάδης, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Χρ. Τριανταφυλλίδης και Κ. Ταλαρίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Γ. Νεοφύτου.

15

Κ. Ταλαρίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Π. Στυλιανίδη.

20 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν ύστερα από οδηγίες του Δικαστηρίου, οι αιτητές προσβάλλουν την προαγωγή του Γιαννάκη Νεοφύτου και Παύλου Στυλιανίδη στη θέση Επόπτη "Γ" σαν άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

25 Ο αιτητής Χρυσάνθος Κωνσταντίνου (Προσφυγή Αρ. 732/85) έχει απολυτήριο της Τεχνικής Σχολής Λεμεσού, (Τμήμα Επαγγελματικών Σπουδών) και Απολυτήριο του Εσπερινού Γυμνασίου Λεμεσού. (Κατεύθυνση Κλασική). Παράλληλα κατέχει πιστοποιητικά φοίτησης και εξετάσεων για την
30 Αγγλική Γλώσσα των Ινστιτούτων Ξένων Γλωσσών του Υπουργείου Παιδείας. Έχει δε επιτύχει στις εξετάσεις του London Chamber of Commerce and Industry Examination Board. Βρίσκεται δε στην υπηρεσία του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου πρώτα σαν προσωρινός από το 1971 και σαν
35 Μόνιμος Γραφέας Β' από την 1 Ιανουαρίου 1979.

40 Οι άλλοι δύο αιτητές, Γεώργιος Νεοφύτου και Δροσούλλα Σταύρου, (Προσφυγή Αρ. 850/85) είναι πτυχιούχοι της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ο αιτητής Νεοφύτου προσλήφθηκε πάνω σε έκτακτη βάση από το καθ'ου η αίτηση Συμβούλιο στις 30 Μαρτίου 1981 για καθήκοντα Βοηθού Γραφέας και η πρόσληψή του παρατείνεται από

καιρού εις καιρό μέχρι τις 30 Ιουνίου 1987. Η αιτήτρια Σταύρου προσλήφθηκε πάνω σε έκτακτη βάση για καθήκοντα Βοηθού Γραφέως στις 24 Μαρτίου 1980.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Γιαννάκης Νεοφύτου προσλήφθηκε από το Σχέδιο Αμπελουργικών Προϊόντων που λειτουργούσε τότε την 23 Νοεμβρίου 1964 πάνω σε εβδομαδιαία βάση. Τα καθήκοντά του ήταν αρχικά η δειγματοληψία ξιβανίας, η επίβλεψη της συσκευασίας της σταφίδας για εξαγωγή, η επίβλεψη των φορτώσεων οινοπνεύματος και σταφίδας κατά την εξαγωγή και ο έλεγχος του μπωμέ των σταφυλιών στις βιομηχανίες. Παράλληλα με τα πιο πάνω καθήκοντα ο ίδιος εκτελούσε και χρέη κλητήρα. 5
10

Όταν το 1968 το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο ανάλαβε τη λειτουργία του Σχεδίου Αμπελουργικών Προϊόντων, το ενδιαφερόμενο μέρος Γιαννάκης Νεοφύτου διορίστηκε στη μόνιμη θέση του κλητήρα από την 1 Ιουνίου 1968, είναι δε από το 1973 κάτοχος απολυτηρίου των Προτύπων Εκπαιδευτηρίων Λεμεσού. Παράλληλα προς τα καθήκοντα της θέσεώς του ως κλητήρα εκτελούσε επίσης και περιοδικά και τα πιο κάτω καθήκοντα τα οποία συνήθως ανατίθενται στους Επόπτες Β' και Γ'. 15
20

- α) Επιθεώρηση αμπελιών για σκοπούς στρεμματικής επιχορηγήσεως. 25
- β) Επιθεώρηση αμπελιών προοριζομένων προς εκρίζωσιν για σκοπούς επαναφυτεύσεως.
- γ) Εκτελωνίσεις υλικών του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου. 30
- δ) Παρουσίαση των αναγκαίων εγγράφων για την εξασφάλιση άδειας φορτώσεως προς εξαγωγή προϊόντων του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου. 35
- ε) Καταμέτρηση του μπωμέ σταφυλιών παραδιδομένων σε βιομηχανίες.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Παύλος Στυλιανίδης είναι κάτοχος Πανεπιστημιακού Διπλώματος Γεωπονίας. Προσλήφθηκε από το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο ως έκτακτος υπάλληλος το 1979. Τα καθήκοντα τα οποία από την αρχή εκτελούσε, ήταν 40

καθήκοντα τα οποία εκτελούσε Επόπτης Β' και Γ'.

5 Στις 24 και 25 Ιανουαρίου 1985, δημοσιεύτηκε σε όλες τις ημερήσιες εφημερίδες όπως και στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 8 Φεβρουαρίου 1985, αγγελία για την πλήρωση δύο θέσεων Εποπτών Γ' στο καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο.

10 Τα ενδιαφερόμενα μέρη Γιαννάκης Νεοφύτου και Παύλος Στυλιανίδης, μαζί με άλλους συμπεριλαμβανομένων των αιτητών υπέβαλαν αιτήσεις για τις πιο πάνω θέσεις. Μετά από εξέταση διαπιστώθηκε ότι τα προσόντα τα οποία κατείχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Γιαννάκης Νεοφύτου και Παύλος Στυλιανίδης ικανοποιούσαν το Σχέδιο Υπηρεσίας. Οι πιο
15 πάνω ενδιαφερόμενοι μαζί με τους άλλους οι οποίοι υπέβαλαν αίτηση, κλήθηκαν σε συνέντευξη στις 4 Απριλίου 1985.

20 Το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο στη συνεδρία του της 6 Αυγούστου 1985, αφού έλαβε υπόψη, όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα Δ), όλα τα ενώπιόν του στοιχεία τα οποία αφορούσαν τους υποψηφίους καθώς και την επίδοση των υποψηφίων κατά τη διάρκεια της συνεντεύξεώς των έκρινε και αποφάσισε ότι οι πλέον κατάλληλοι για διορισμό
25 στις θέσεις Εποπτών Γ' ήσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Γιαννάκης Νεοφύτου και Παύλος Στυλιανίδης και ο διορισμός των στις θέσεις αυτές από την 1 Σεπτεμβρίου 1985.

30 Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Γιαννάκης Νεοφύτου δεν είχε τα απαραίτητα προσόντα για να είναι υποψήφιος για τη θέση. Ειδικότερα ότι δεν κατείχε απολυτήριο αναγνωρισμένης Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης γιατί ενώ παρουσίασε απολυτήριο της ιδιωτικής σχολής "Πρότυπα Εκπαιδευτήρια Λεμεσού" που ήταν για σκοπούς Σχεδίων
35 Υπηρεσίας ανεγνωρισμένη Σχολή Μέσης Παιδείας, για το σχολικό έτος 1972-1973, σύμφωνα με επιστολή του Υπουργείου Παιδείας ημερομηνίας 29 Ιανουαρίου 1986, (Παράρτημα ΣΤ), αναφέρονται τα πιο κάτω:-

40 "Από σχετική έρευνα στα μητρώα της πιο πάνω Σχολής, τα οποία παραδόθηκαν στο Υπουργείο Παιδείας μετά το κλείσιμο της Σχολής, φαίνεται ότι το όνομα Νεοφύτου Γιαννάκης του Νεοφύτου δεν περιλαμβάνεται στους μαθητές

της ΣΤ' Τάξης (τόσο του πρωϊνού όσο και του νυχτερινού τμήματος), που αποφοίτησαν το σχολικό έτος 1972-1973".

Επομένως, όπως ισχυρίστηκαν οι αιτητές η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου πρέπει να ακυρωθεί γιατί παρέλειψε να ερευνήσει αν το ενδιαφερόμενο μέρος αυτό κατείχε απολυτήριο ή αν το απολυτήριο που παρουσίασε ήταν νόμιμο. 5

Όπως είναι φανερό από τα γεγονότα ενώπιόν μου κατά το χρόνο λήψεως της επίδικης απόφασης από το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο δεν υπήρχε καμιά αμφισβήτηση όσον αφορά τη νομιμότητα, αυθεντικότητα ή εγκυρότητα του απολυτηρίου του ενδιαφερομένου μέρους αυτού, ούτως ώστε να δημιουργηθεί η ανάγκη για οποιαδήποτε περαιτέρω έρευνα. Εν όψει του τεκμηρίου της νομιμότητας και εν πάση περιπτώσει νοουμένου ότι η επιστολή του Υπουργείου Παιδείας είναι μεταγενέστερη της επίδικης απόφασης ουδεμία τέτοια υποχρέωση υπήρχε εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου, γι' αυτό ο λόγος αυτός απορρίπτεται, και τούτο χωρίς να σημαίνει η επιστολή από μόνη της ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Νεοφύτου δεν κατείχε απολυτήριο ανεγνωρισμένης σχολής. 10 15 20

Είναι επίσης ο ισχυρισμός των αιτητών, όσον αφορά και τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη ότι λανθασμένα έγινε η έρευνα των προσόντων των υποψηφίων από Λειτουργό της Υπηρεσίας Διοικήσεως και Προσωπικού και από Λειτουργό του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας αντί από το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο όπως προνοεί το Άρθρο 5(θ) του Περί Ρυθμίσεως Ελέγχου της Βιομηχανίας Αμπελουργικών Προϊόντων Νόμου 1965, (Νόμος Αρ. 52 του 1965), και ο Κανονισμός 10(1) των Περί Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (Όροι Υπηρεσίας των Υπαλλήλων του Συμβουλίου) Κανονισμών του 1976, Κ.Δ.Π. 38/76, Παράρτημα ΙΙΙ, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, 26 Μαρτίου 1976. 25 30

Το γεγονός ότι μπορεί να ζητήθηκε η γνώμη κάποιου άλλου αρμόδιου λειτουργού ή όπως αναφέρεται στα πρακτικά της συνεδρίας της 4 Απριλίου 1985, "ο έλεγχος των αιτήσεων των υποψηφίων για σκοπούς συνέντευξης έγινε από αρμόδιο Λειτουργό..." δεν σημαίνει ότι το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο υποκατάστησε τη δική του υποχρέωση να κρίνει την καταλληλότητα των υποψηφίων με τον έλεγχο και κρίση των πιο πάνω 35 40

λειτουργιών, αντίθετα εφόσον όλα τα στοιχεία σχετικά με τους αιτητές ήταν ενώπιον του Συμβουλίου τεκμαίρεται ότι τα εξέτασε πριν τα λάβει υπόψη του κατά την τελική του απόφαση, όπως αναφέρεται και στο πρακτικό της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 6 Αυγούστου 1985. Πιστεύω ότι δεν υπήρξε παρατυπία, ούτε και η πιο πάνω ενέργεια του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου είναι αντίθετη προς το Νόμο και τις Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου.

5
10
15
Εν πάση περιπτώσει δεν υπάρχει καμιά απαγόρευση από το Νόμο για το αρμόδιο όργανο να ζητήσει τη γνώμη κάποιου άλλου όργανου προς τον σκοπό σχηματισμού γνώμης και μορφώσεως κρίσεως για διευκόλυνση λήψεως της επίδικης απόφασης (Βλέπε *Μαρκίδης ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 1393, 1399).

20
Επίσης είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι λανθασμένα δεν λήφθηκαν υπόψη οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υπαλλήλων που ήταν ήδη στην υπηρεσία σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(2).

25
30
35
Δεν υπάρχει αμφισβήτηση ότι δεν λήφθηκαν υπόψη Εμπιστευτικές Εκθέσεις κατά τη διαδικασία, γεγονός όμως το οποίο οφείλεται στο ότι το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο αντίθετα με τις πρόνοιες του Κανονισμού 25 ουδέποτε ετοίμασε Εμπιστευτικές Εκθέσεις για τους υπαλλήλους του. Συνεπώς εξ ανάγκης εφόσον δεν υπήρχαν Εμπιστευτικές Εκθέσεις δεν ήταν δυνατό να εφαρμοστεί η πρόνοια του Κανονισμού 10(2) και γι' αυτό ο λόγος αυτός δεν μπορεί να επιτύχει.

30
35
Είναι επίσης ο ισχυρισμός των αιτητών ότι αντίθετα προς το Νόμο δόθηκε από το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο υπερβολική βαρύτητα στις εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις και που λήφθηκαν υπόψη σαν ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως και οι οποίες εντυπώσεις καταγράφηκαν από τα μέλη του Συμβουλίου περίπου τέσσερις μήνες μετά την ημερομηνία των συνεντεύξεων.

40
Το σχετικό πρακτικό της 6ης Αυγούστου 1985, δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δόθηκε υπερβολική βαρύτητα στις συνεντεύξεις ούτε ότι αυτές αποτέλεσαν το αποφασιστικό κριτήριο εκλογής των ενδιαφερομένων μερών, παρόλο που και ειδικά σε θέσεις πρώτου διορισμού όπου δεν υπάρχουν Εμπιστευτικές

Εκθέσεις, οι συνεντεύξεις αποτελούν ένα σοβαρό μέσο αξιολόγησης της καταλληλότητας των υποψηφίων (βλέπε *Αβραάμ ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 2321, 2325· *Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Ποτούδη και Άλλων* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1591, 1597, 1598) και γι' αυτό τα αποτελέσματά τους όχι μόνο δεν μπορούν να αγνοούνται αλλά πρέπει να δίδεται σε αυτές η βαρύτητα που πρέπει. (Βλέπε *Θεοφιλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 513. 5

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω οι συνεντεύξεις των υποψηφίων έγιναν στις 4 Απριλίου 1985, κατά την οποία συνεδρία, όπως φαίνεται στα πρακτικά "συμφωνήθηκε όπως η αξιολόγηση των πορισμάτων και η τελική επιλογή αφεθεί σε μεταγενέστερη συνεδρία του Συμβουλίου". Η τελική απόφαση από το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο λήφθηκε στις 6 Αυγούστου 1985. 10 15

Από το ίδιο το λεκτικό των πρακτικών, δεν συνάγεται το συμπέρασμα ότι δεν καταγράφηκαν οι εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν στα μέλη του Συμβουλίου αλλά εν πάση περιπτώσει όπως έχει αποφασιστεί από το Δικαστήριο αυτό δεν θα ήταν απαραίτητη η καταγραφή των ξεχωριστών εντυπώσεων που δημιουργήθηκαν στα μέλη του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου κατά την διάρκεια των συνεντεύξεων. (Βλέπε *Ανδρονίκου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1237). Επίσης εν όψει των συγκεκριμένων γεγονότων, του αριθμού των υποψηφίων ο χρόνος που πέρασε μεταξύ των συνεντεύξεων και της επίδικης απόφασης, πιστεύω ότι δεν είναι τόσος που να έχει αλλοιώσει τις εντυπώσεις για τους υποψηφίους που δημιουργήθηκαν στις συνεντεύξεις, ούτως ώστε να υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ότι το Συμβούλιο ενεργούσε κάτω από ουσιαστική πλάνη. (Βλέπε *Ανδρονίκου ν. Δημοκρατίας* (άνωθι) σελ. 1244): 20 25 30

"... the time that lapsed between the interviews held by the Commission and the sub judge decision is not that long as to have distorted the evaluation of the performance of candidates at such interviews so as to create strong probability of the Commission labouring under a material misconception due to inaccuracies". 35

Επίσης *Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Ποτούδη και Άλλων* (άνωθι). 40

Αξίζει περιπλέον να σημειωθεί ότι τόσον οι αιτητές όσο και

τα ενδιαφερόμενα μέρη, ήσαν στην Υπηρεσία του καθ'ου η αίτηση Συμβουλίου από πολλά χρόνια και βέβαια το ενδιαφερόμενο μέρος Γιαννάκης Νεοφύτου από το 1964, το δε ενδιαφερόμενο μέρος Παύλος Στυλιανίδης, από το 1979.

5

Τέλος οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι το καθ'ου η αίτηση Συμβούλιο παράλειψε να ζητήσει την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου για το διορισμό των ενδιαφερομένων μερών, σύμφωνα με το Άρθρο 5(θ) του Νόμου που προνοεί ότι:

10

“5 .....Το Συμβούλιο κέκτηται τας ακόλουθους αρμοδιότητας:

15

(θ) να διορίζει τη εγκρίσει του Υπουργικού Συμβουλίου, διευθυντήν και ετέρους υπαλλήλους ή αντιπροσώπους· η αντιμισθία αυτών ως και οι λοιποί όροι υπηρεσίας δέον όπως τυχάνωσι της εγκρίσεως του Υπουργικού Συμβουλίου.....”

20

Όπως ορθά υποστήριξε το καθ'ου η αίτηση Συμβούλιο το πιο πάνω Άρθρο του Νόμου δεν προνοεί ότι είναι αναγκαία η έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου ξεχωριστά για κάθε άτομο που διορίζεται από το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο εφόσον ήδη το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εγκρίνει τη δημιουργία όλων των θέσεων, την αντιμισθία αυτών, τα σχετικά Σχέδια Υπηρεσίας και επίσης τους κανονισμούς και τους όρους της υπηρεσίας των υπαλλήλων του Συμβουλίου, γι' αυτό και αυτός ο λόγος πρέπει να απορριφθεί.

25

30

Δεν θα έπρεπε να κλείσω την απόφαση αυτή χωρίς να αναφερθώ στην αρχαιότητα των δύο ενδιαφερομένων μερών και ειδικότερα του Γιαννάκη Νεοφύτου όπως και στο γεγονός ότι και οι δυο αυτοί υπάλληλοι εκτελούσαν κατά καιρούς και καθήκοντα Επόπτου Β και Γ.

35

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*